

[Aage Fogh.]

ter, at det med rette kan siges, at bare man har råd til at betale en højesteretssagfører, og bare det er en godsejer, der står bagved, så kan man behandle lejemændene, der er den dårligst stillede klasse af samtlige landmænd her i Danmark, på den måde, det her er sket. Derfor har jeg fremdraget sagen, og jeg vil gerne henstille til den højtærede justitsminister, at han i hvert tilfælde med stor velvilje vil se på et andragende fra den fattige lejemandsmand om fri proces for at få undersøgt dette spørgsmål til bunds. Det kan ikke være rigtigt, og det må ikke være rigtigt, at en voldgiftsret, der er sammensat på den måde, jeg nævner — med en deltager, der selv har skrevet under på, at der skal gives fuld erstatning både for det økonomiske tab og for ulemper — dømmer sådan, som det her er sket. Det kan heller ikke være rigtigt, at man til opmand i den slags voldgiftssager kan vælge folk, der er faldet for aldersgrænsen i deres normale dommerhverv. Der er ting, som denne voldgiftskendelse må give anledning til at ændre.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Vagn Bro, at da ombudsmanden i 1957 havde rejst spørgsmålet om udvidelse af sit funktionsområde til at omfatte den kommunale forvaltning, rettede justitsministeriet henvendelse til indenrigsministeriet om at forelægge spørgsmålet for de kommunale organisationer, og disses svar forelå altså den 30. januar i år. Jeg synes, der var lidt bebrejdelse i det ærede medlems bemærkninger, og det ville jeg gerne afbøde en lille smule. Jeg vil ligesom det ærede medlem være interesseret i, at der kommer et forslag desangående frem i næste samling, og det er regeringens hensigt at søge et sådant forslag fremsat, så snart vi overhovedet kan det, ved næste samlings begyndelse — udtrykket „samling“ er i øvrigt ikke ganske korrekt, men altså straks efter åbningen af folketinget. Jeg tror, vi kan have afklaret vort standpunkt til den tid, så der bliver god tid for folketinget til at behandle sagen.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at det ærede medlem har ret i, at det havde været rart, om vi havde fået

ombudsmandens skrivelse med i bilagene, fordi den indeholder modargumentationen. Det var altså et rent teknisk spørgsmål, og denne skrivelse vil senere fremkomme. Jeg anså det for meget væsentligt, at folketinget blev bekendt med, at de kommunale organisationer var enedes om et meget stærkt standpunkt — sådan kan jeg vist i hvert fald sige — til denne sag.

Når det ærede medlem stiller mig det direkte spørgsmål, hvem der, når en dommer optræder på den måde, det ærede medlem karakteriserede, da skal skride ind, kan jeg oplyse, at det skal vedkommende retspræsident gøre enten efter klage eller af egen drift; hvis klagen skal indbringes for klageretten, skal initiativet udgå fra justitsministeriet.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Hvis præsidenten ikke i dette tilfælde skrider ind, er der så chance for, at justitsministeren vil foranledige sagen indbragt for klageretten?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg forstår ærlig talt ikke det ærede medlems spørgsmål, for præsidenten har jo skredet ind i henhold til retsplejelovens § 48 og afgivet en meget utvetydig erklæring om denne sag.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Jeg vil gerne spørge, om den højtærede justitsminister finder det rimeligt, at man til opmand i en sag af dette omfang vælger en mand, der er faldet for aldersgrænsen for 5-6 år siden, eller om justitsministeren, hvis der kommer til at foreligge noget lignende i fremtiden, vil hindre det.

Formanden: Da jeg har forstået, at der er enighed om, at den pågældende sag ikke henhører under ombudsmandens område, henstiller jeg, at man afvikler diskussionen herom.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg tror ikke, der findes ret mange mennesker i dette land, der anser den beskedne påtale, den pågældende dommer fik fra retspræsidenten, for at have nogen som helst betydning, og jeg tror